Quelle: https://manuscripta.at/?ID=5915
Copyright: CC BY 0.4 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48"> <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg">

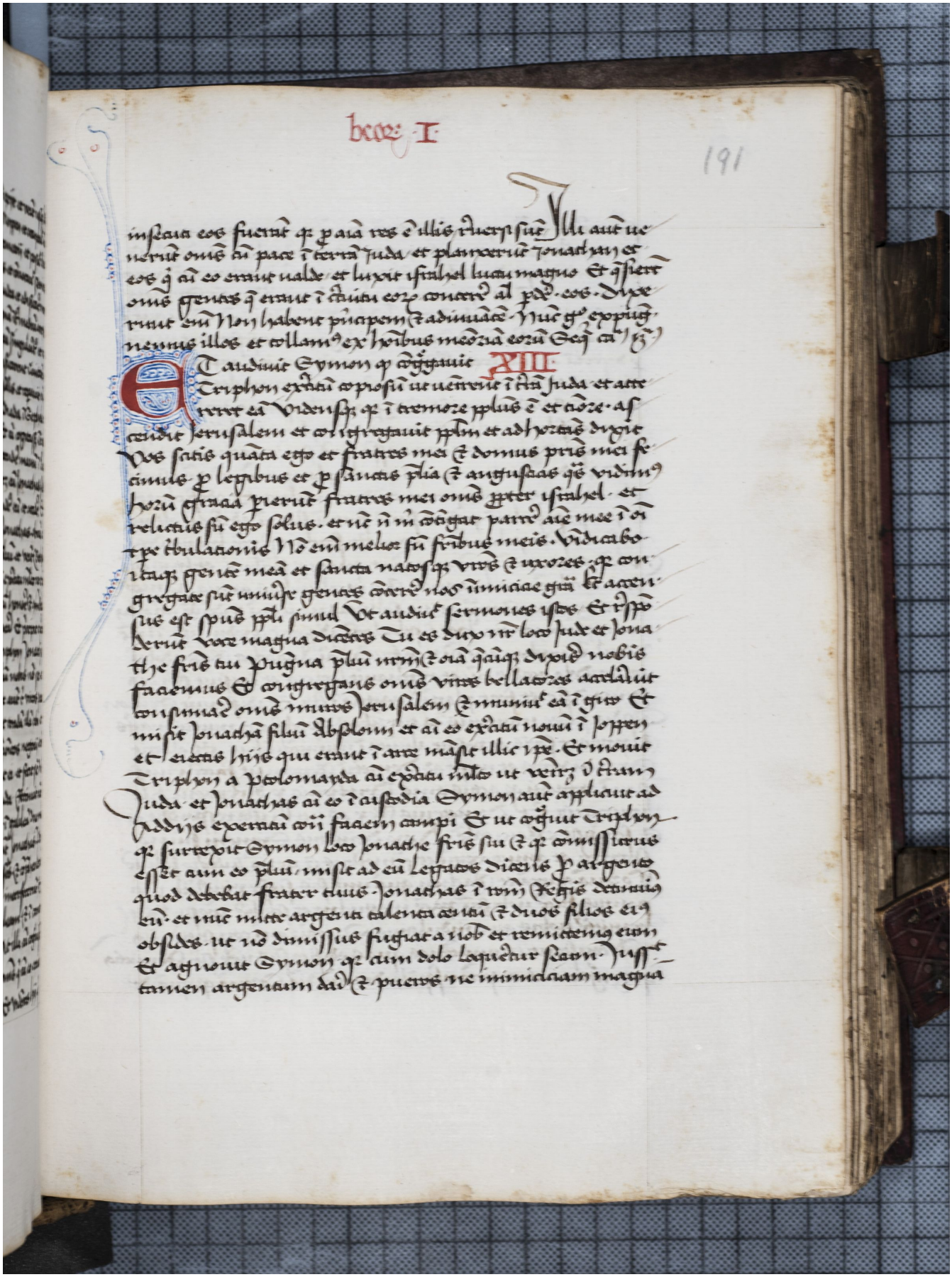

Hec I

191

Illi autem ue
nerunt omnes in pace in terram Juda et planxerunt Jonathan et
eos qui cum eo erant nimis et luxit israhel luctu magno et assiri
omnes gentes qui erant in circuitu eorum conuersi ad pax. eos. Dixe
runt enim Non habent principem et adiuuabit. Nunc igitur expugnemus illos et tollamus ex hominibus memoriam eorum Sed cum audisset

XIII

Et audiuit Simon quod congregauit
Tryphon exercitum copiosum ut ueniret in terram Juda et aspe
xerunt eam Viderunt quod in timore plus esset et cecidit. As
cendit Jerusalem et congregauit populum et adhortatus dixit
Vos scitis quanta ego et fratres mei et domus patris mei fe
cimus propter legibus et propter sanctam plebem et angustias quas uidimus
horum quorum pugnauerunt fratres mei omnes propter israhel et
relictus sum ego solus. et nunc si in absit parcat mihi in
tempore tribulationis Non enim melior sum fratribus meis. Vindicabo
nationem meam et sanctam nostram et uxores et conuiuia quia congregatae sunt omnes gentes odio nos inimicae gratia et accensus est spiritus populi simul Vt audiuit sermones istos et respondit
uocem magnam dicens Tu es dux in loco Juda et Jona
thae frater tuus pugnauit pro uobis et iniquitatem quam habuistis
fecimus et congregans omnes uiros bellatores accelerauit
consummare omnes muros Jerusalem et munit eam in circuitu et
misit Jonathan filium Absalom et cum eo exercitum nouum in Joppen
et eiecit hinc qui erant in arce manserunt illic in ea. et mouit
Tryphon a Ptolomaida cum exercitu multo ut ueniret in terram
Juda et Jonathas cum eo in custodia Simon autem applicuit ad
Addis exercitui eius facies campi et ut cognouit Tryphon
quod surrexit Simon loco Jonathae fratris sui et quod commissurus
esset cum eo pugnam misit ad eum legatos dicens Pro argento
quod debetur fratri tuo Jonathae in uinculis retinetur
eum. et nunc mittere argentum talentum centum et duos filios eius
obsides ut non dimissus fugiat a nobis et reuertatur cum
et agnouit Simon quia cum dolo loquitur secum iussit
tamen argentum dari et pueros ne inimicitiam magnam